

1131. szám.
1880. Aprilis 18.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár : Egész évre jan.—dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúsnál. **Kiadóhivatal** : Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja** : 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XXIII. évfoly.

TAVASZODIK.

Tavaszdik. A madarak
Fujják megint a régi dalt . . .
Zöldül újra már az erdő:
Vezér-czikkre fakadt *Grünwald*.

Erdő, erdő zöld erdőben
Arról zeng a vezér-czikk-dal:
Habarékos ellenzéknek
Nő a száma éjjel-nappal.

Most ugyan még itt a krízis,
Hanem az csak külszin, látszat,
Pocsolyába estek ugyan
Hanem majd csak partra másznak.

Húznak ugyan százfelé is,
Ki hozzád, ki megest tülled;
De ez érdem: nem mondhatják
Róluk így, hogy tétlen ülnek.

Erdő, erdő, zöld erdőben
Arról zeng a vezér-czikk-dal:
Habarékos ellenzéknek
Száma így nő éjjel-nappal.

Hogy ezt még se látja senki,
Grünwald ur nem tehet arrul —
Manóba is: hogy lehessen
Látni a *fát* a *Grünwaldtul*?

Lantos Sebestyén.

ASSZONYT KISÉR, — ISTENT KISÉRT.

EGY JÓ PAJTÁS REGÉNYÉBŐL.

Irta: JÓKAI MÓR.

— Folytatás. —

leány végig nézett rajtam.

— Ilyen öltözetben nem jöhet ön oda.

— Hogyan? Nem volnék tán elég salonképesen öltözve? Az igaz, hogy az ingallérom egy kicsit le van már törve.

— Ellenkezőleg. Egyszerre megismerik önön, hogy ur.

— Most? Hiszen éjszaka van.

— Vannak emberek, a kik épen ilyenkor járnak az utcán.

— Ön nem félt ilyenkor ott járni.

— Én még az este eljöttem hazulról, s azóta mindig a Dunaparton járok, egyik hidtól a másikig s nézegetek le a vízbe.

— De hát ne aggódjék ön miattam. Nem ütnek engem agyon. Jártam én ennél furcsább helyeken is éjszaka. Londonban a Rother hydeon: zsebemben a life preserverem, s tudok boxolni, mint Heenan, vagy Bonami Price.

— Ejh! Nem lehet önnek így engem oda-kisérni.

— Hát tudja mit? Itt van a Dorottya-utcában a »gránátos pincze« igen elegáns lebuji. Ott én jó ismerős vagyok. A korcsmárostól kérek egy viselt öltözetet: olyat, a minőben ő jár ki a Kőbányába sertést vásárolni: abban egészen polgár jogot szerzek az önök »suttagó utcájához«. — Kegyed pedig az alatt megiszik egy pohár tojásos punchot: nem fog ártani, a hideg éjszakai séta után. Az uton majd gondolkunk ki valamit, hogy mit mondjunk az ura-tyjának.

— Na azzal ma úgy sem beszélünk.

— Miért?

— Csak!

Kitaláltam: bizonyosan olyan állapotban szokott lenni ilyenkor a derék ur, a mikor az emberre nézve ez a plánéta nem létezik.

— Szabad önnek a karomat nyujtanom?

Még mindig láttam, hogy nincs bizodalma hozzám.

— Ön engem még nem ismer eléggé, mondám neki, én nem olyan ember vagyok, mint más. Ismeri ön Sztupa Györgyöt? Hiréből! No én kicsiny hija, hogy az nem vagyok. Minden fővárosi bölcsődének, kiseded ápoló-intézetnek, szeretetháznak buzgó és tevékeny tagja vagyok. A feleségem választmányi tag valarnennyi jótékony női intézetnél.

A »feleségem« szó kapacitálta. Átlátta, hogy loyális emberrel van dolga, a ki nem adja ki magát nőtelen legénynek, hogy szegény tapasztalatlan leánykákat elszédítsen csábító hazugságokkal; hanem bevallja mingyárt, hogy törvényes házasságban él.

Erre a vallomásra elfogadta a karomat: aztán eljött velem a granatéros pinczébe. Ott még nem volt akkora a dohányfüst, hogy a korcsmárost meg ne találhattam volna benne, s miután egy katonapéket, a ki két széket elfoglalt azzal, hogy rajta aludt, letettem szépen az asztal alá, folytassa ott, helyet csináltam számunkra egy szögletasztalnál s kényszerítém a halálból megmentett hölgyet a belül eső székre letelepedni.

A korcsmáros hamar megértette a kívánságomat, s bevezetve a hálósobájába, átöltöztetett szépen. Olyan tökéletes volt az átalakulásom, hogy mikor véletlenül megláttam a tükörben magamat, megörültem neki, hogy a nagyváradí disznókereskedő jön a mangaliczáimra alkudni. Félesztendeje, hogy várom.

Ilyen átalakulásban tértem vissza elhagyott védenczemhez. Olyan nagy volt a szin-padi csalódás, hogy mikor letelepedtem mellé a másik székre, erélyesen tiltakozott: »ez a szék le van foglalva.«

Aztán mikor a hangomrul rám ismert, elmosolyodott szegényke. Csak egy futópillanattig mosolygott, de mennyire átváltoztatta ez az arczát! Mintha zománczozott porcellánból lett volna ez az arcz, a mire a testszin csak úgy rá

van lehelve. Minden vonása finom, ideges; a szemei tele magnetismussal, s a megnyílt ajkai között egy kivillanó gyöngysor.

Hanem a párolgó punch érintetlenül állt előtte.

— Mért nem issza meg? kérdém tőle.

— Irtózom a szagától; felelé; — épen olyan, mint mikor késő éjjel az atyám haza jön, s aztán megfogja a két kezével a hajamat s megrázza a fejemet, s azt suttogja az arczomba: »hát még is megvagy?» Ezt érzem a lehelletén.

Derék paterfamiliás lehet az én jövőendő üzlettársam!

Elvittem a punchot s kávé-t hoztattam a védenczemnek, azt megitta és megköszönte.

— Már most hát mehetnénk. Elég becsületére válok így a suttogó utcának, nemde?

— Igen. De kérem, hozzon magával egy nagy botot is; mert ott sok harapós kutya van, s éjjel mind szabadon járnak.

— Én mást gondoltam ki. A kocsmáros-

nak van egy lova meg egy fakó szekére, a min a sert hordja a Kőbányából. Azt megfogadom. A kocsis ülésben elférünk. Önt ültetjük középre.

Ez a neme az ekvipáznak megnyerte a tetszését.

A kocsmárosnak előadva ajánlatomat, az azt azon módosítvánnyal fogadta el, hogy nem bánja, odáig, a suttogó utca szegletéig elvitet, de magába a suttogó utcába nem reszkirozza a szekerét. — Derék egy utca lehet, hogy még olyan szekér sem mer belemenni, a melyik mindennap megjárja a stáció utcát kétszer!

A szekér előállt, s én felsegítettem a védenczemet a kocsis mellé; s én magam állva foglaltam helyet a hátuk mögött hogy ne legyen zsenirozva. — Még eddig keresztnevét sem kérdeztem meg tőle.

De most már tegyünk ide három csillagot, mint mikor új fejezet kezdődik: képzeljük, mintha három pohár rostopsin volna.

* * *
(Folytatása köv.)

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhöz.

Tekintedezs barátom uram!

Tetszet olvasni zujsagban nevezetes lakomáru, melyben Szlavý volt exczelenciáz, jelenlegi exczelentior, s leendő exczcellentissimus barátom uramat becsuztatak. Tetszett hallanyi poharköszöntőkrül, melyekkel ünnepelet mindnyajan elhalmoztak. Tekintedezs barátom uram csak egy toasztrul nem olvazsta, melylyel ünnepelet Zebulonul vett bucsut. Armanýos zujsagirok mindig elhallgatnak a mi fontozs hazank nagy fiával (kitszerinysigem tiltja megnevezni) történi. Tavozo elnyögnek volt risze dicsiretekben, kormánypart izs dicsirte, de különösen mink fifikuzs elenzi-

kiek voltunk kifogyhatatlanok magasztalásban. Hja! Politikuzsna lenyi nem ördögössig, csag tudomány. Gondoltuk ra, megy Bicsbe, hatalmasokhoz, jó lesz vele jó labon allnyi; itthon elnök fogadta nagy szívesen előzikeny bokokat. Falk Miksa mondott neki »kedves barátunk;« Szilagi Dezső azonnal nevezte: »legkedvesebb barátunk«-nak; mondta Hegedűs: »tavozo allamfirfi;« Apponyi kiigazitotta: »tavozo kivalo allamfirfi;« mondta Bőti Aldzsi »a tapintatozs elnyög«, ráliczitalt Molnar Aladar: »paratlan elnyög!« Mi rajtunk ki nem fog franya kormánypart.

Latszot izs volt elnyögön, hogy fog rajta derekzazs politikai manipulatio. Mosolygott reank kellemetesen, s különösen. Vigre meg izs szolalt: Esik nekem valazs annal is fadjalmasabban, mert fogok nélkülöznyi közel hozzam nevezetezs kapacitazst, minövel nem rendelkezik Bics, de nem rendelkezik — s itt jobbja felül ülökhöz fordult — ne haragugyatok: kimondom — kormánypart itt se. « Altalanos elszörnyüködizs itt jobbról. Diadalmazs felbatorodazs balrul. »E paratlan kapacitazst in csag ellenziken egyesültön fedeztem felt« Még diadalmasab felbatorodazs balrul. Szilagi Dzsö szakalat simogatyá, Aponyi Albert czvikkerit törölgeti, Molnar Aladar nadragzsebiben nigy krajczarossal jaczik, Simonyi Lajozs minimalis tarifa egyszeregyit mondogagya izs Mandel Pal mellinygombjait bontja — a la Szécsényi. S dagad keble Horanszkynak, Gullnernak, Korinnak, Bitonak, Horvat Lajozsna, Warmanak, Grünwald Bélának s a többinek mind, mivelhogy paratlan *egy* kapacitazs ök mind-

annyan. Varakozazs nagy, hogy most az egyszer elnök »miltotzassik szavaít megmagyaráznyi.« Elnök nem izs kisik. Paratlan kapacitazst hagyok itt köztetek, kiben egyesül politikai tapintat, izs emberi virtuzs államfirüi belatazs, is lovagias talalikonysag, nyelv ereje, szonoki kipessig, szivderitö nyajassag s kellemetezs tarsalkodasi kipessig; udvari modor s nagyszabasu kitarazs, s a kinek in legjobb perczéimet köszönhetek. Ki fogja nekem potolni Bicsben — *Zebulont*.« Most jobbrul hangzott helyeslö kaczaj, s balrul nött meg Pulszki Guszti orra papaja nagysagához kipezst. In pedig megkirdeztem Banhiditul hogyan izs lehetne kedvezö nyilatkozatot felhasználnyi jozan egyesült ellenziki ambicziok kiegyenlitizsire? Hja! Menyi ürezs portazsi allomazs lehet annal a közös pinzügyminisztersignil. Nagy dolgokra lehetünk kizsen.

Tekintedezs barátom uramnak
sokat remilö barátja

Tallérossy Zebulon.

Locsifecsi Rém Józsi az irói körben.

Bizony uraim, furcsa idök lehetek azok, a melyekről *Jókai* beszélt. Azt mondta, hogy ő »legelső regényeért, melyet 16 esztendőskorában irt s mely az ő kijelentése szerint a leggyöngébb munkája volt, olyan honorariumot kapott, hogy abból egy esztendeig gondtalanul megélt. Mi az? Én meg irtam a legjobb regényemet, s már hat esztendeje élnek belöle az egerek.

De máskép lesz az ezután. Egy árkusért 30 frtot fizetnek. Helyes! Hiszen én mindig mondtam, hogy a magamforma írö legalább is huszonötöt érdemel egy-egy árkusért.

Hanem a versirökat nem veszik ám fel az uj szövetségbe. Mert a szervező bizottság azt hiszi, hogy a verses munkáknak ugy is van kiadójuk. Igaz; én rajtam, mint versirön már rég kiadtak.

Azután lesz nyugdíjintézetünk is. Ez nagy-szerű intézkedés. Il!ö, hogy azon irökat, a kik rossz munkákkal rontják a levegöt, megfizessük, hogy nyugodjanak már. Konkurrálunk.

Hát azt tudják, hogy az »Ország-Világ« szerkesztését Beöthy Zsolt fogja átvenni? Igen, uraim. Eddig ország-világ csupa ludtepertövel élt, most már következik rá a beöjt.

Hát a német színházat csakugyan bezárják. Ez uraim, nem helyes eljárás. Megmondom miért. A német zsurnalisztákat kitették a nemzeti színházból; maradt még nekik a gyapju-utczai. Ha most ezt a színházat elviszik tölük, akkor vissza kérezkednek a nemzetibe; ha meg be nem eresztik őket, csinálnak olyan spektakulumot, hogy a publikum inkább az ő nézésökre fog sereglenni. Így árt a fővárosi hatóság a nemzeti ügynek. Legalább én így képzelem azok eszejárását, a kik jajgatnak a német színház bezáratásáért.

Hogy neki ment néhány ujság a »Legény bolondja«-nak. Neki *mentek*, de nem *járták* le. Vagyis *járták*, de csak a *bolondját*.

De engedelmet kérek, most már leülök.

GŐZFÜRDŐBEN.

Ur. Hozza elő a ruhámat, hej!

Szolga. Nem lelem, kérem alásson, pedig mindent tüvé tettem; hanem bizonyos afelől hogy csakugyan hozott magával ruhát?

MÉG JOBB!

— Hát te semmire való lány! Találkákát adsz, szerelmeskedel avval a másik semmirevalóval?

— Apácska, nem szerelmeskedtünk: Pista házasságot ígért nekem.

Pompás quiproquo

Fiatallányok és gavallérok játszottak »hogyan tetszik«-et.

Egyszer ezt a sokértelmű szót adták fel »Tiszta.«

A talány oldó ifjú ur kezdi az első kisaszonynál: »hogyan tetszik?«

— Ha Szegedet elhagyja.

Folytatja a másikonál: »Hogyan tetszik?«

— Ha az országházban szónokol.

Kérdezi a harmadikat »hogyan tetszik?«

— Hogyha virágzik.

— No már kitaláltam! — Bakay Nándor!

Hivatalos.

Bakay Nándornak a képviselőház csütörtöki ülésén tartott beszédeért a Bakafántos előnév használata megengedett.

Ama bizonyos eszmadia s felesége kérdései és feleletei

— — (Hát az az esztrák kabinet-válság mikor végződik be már?) Jaj, asszony, de el vagy maradva; hiszen ez már majdnem egy hetes, tehát régi dolog; azt kérdeznéd inkább, hogy mikor kezdődik majd megint egy új válság?

— — (Mi a fránya? Hogy érti azt az a Leskő páter, amit a képviselő házban mondott, hogy »a mi gyermekeinket jól nevelik a kolostorokban«?) Hogy ő hogy értette? azt nem tudom, hanem te úgy értetted a hogy akarod, egyre megy.

DE AZÉRT MIND-

Kis Helfy. Opponálok! Egy tapodtat sem innen; nem eresztünk — németnek.

EGYIK SZERETI.

Nagy Apponyi. De csak menj s nagyra nőjj ott; végy rólam példát.

NEHÉZ BETEGSÉG.

— Nos? Hogy érzi magát asszonyom?
 — Kérem, kérem! Engemet a »nagyságos« czim is megillet.

— Adieu! ez ellen a betegség ellen nem tudok orvosságot.

KERESZTELÉS UTÁN.

Páter Bunkó. Oh! milyen nagy isten-áldások azok a gyermekek!

A kaszárnyából.

Inf. Dobos. Kérem átosan, vitéz főhadnagy uram, miért van a katonaságnál egyik ezrednek fehér, a másiknak pedig sárga gombja?

Főh. Zserzsabek. Szamár! Hát azért, hogy a katona az uniformist be gombolja vele.

Ha egy leány, ki neked szerelmet esküdött, más nejevé lett, mindig vigasztalhatod magadat azzal, hogy nem lett a tied.

A nő virág. Mégsem szeret otthon maradni a cserepeknél.

Az elhamarkodott házasságokért sokszor vál(t)ó pénzzel kell megfizetni a bánatpénzt.

Nincs kellemetlenebb, mint az az *april*-járás, midőn az ember szerelmének *májusában* egy szép *juni*-napon *Juliját* egy *Auguszt* karjaiban találja.

PINTYŐKE.

TÖRVÉNYSZÉKI JELENET.

Biró. Vádlott, volt-e már büntetve?
Vádlott. Igen, hivatalos hatalommal való vissza-
élés miatt.

Biró. Hogyan? hát miféle hivatala lett volna
magának.

Vádlott. Nekem semmiféle hivatalom sem volt,
hanem volt a drabantnak, a kit meglapitgattam.

Tallérossy Zebulon a ház folyosóján.

Szlavy lakoman az a sok habarík, meg szélballi
toaszt-szonok mindenik odavergalt, hogy gyűjön
vissza Szlavy mentül elb, miniszter elnöknek! Perse,
perse, job volna a fogunknak az olyan jólzü, szaftos,
porhanyó miniszter elnök, mint Szlavy, mint az a
mostani, a kit raghatod, de le nem nyelheted; de hat
urak urfiak; mar eczer Szlavyt megetünk; még
eczer meg akartok aztat enyl. Franya gusztus!

Asszonta multkor Madarasz, alami gyar megma-
gyarositasi vitaban, hogy semi se nem könnyebb, mint
idegen technicus terminusokat magyarul visszaanyi
pildaul ez a szó »Gross Essen« nimetül az, a mi magya-
rul »nagy-kazan.« No hat kirek alazatosan: ha majd
eczer Madarasz terminologiaja lesz elfogadva akkor
kirek előte valo nap tudatnyi falragaszokban publi-
kumal, hogy famillankat Budara atszalithasunk, mer
a mikor »Gross Essen« (magyarul nagykohó) kiben
örökkitig tűz áll, összeveszekitenek nagy kazannal
kiben tartozkodik mindig csak viz, akor jo lesz Pes-
ten meg nem maranyl.

A kedves kollegákhoz.

I.

Úgy szeretnek, majd megesznek,
Ennének is, ha tehetnék...
Hanem mind csak tehetetlen'
Öltögeti rám a nyelvét...

Máskülönben a nagy hecczbül
Biz' isten még bajom vóna,
De a néhány fenevad közt
Legnagyobb a vörös róka.

II.

Nem haragszom én reátok,
Apró-cseprő gyász-vitézek,
Róka koma nyomdokait
Én miattam kövessétek.

Róka koma nyomdokain
Előbb-utóbb lyukba értek,
S eb-rokontok jelöli ott,
— Más nem tudná, — hogy mit értek?

Bardi.

A regruta-iskolában.

Czukk-káplár Csutak: Huszár Valentin Virág
Sorold el a felebbvalók neveit:

Valentin Virág: 1. Ó excellenciája Inhóber
goróf Pállfy.

2. Ó excellenciája felmarsolt lájdinánt in-
spectiós gyenyeralis goróf Pap Mihály. (Pappen-
heim.)

3. Óbester báró Farbaki.

4. Obislájdinánt: báró Peták.

5. Major: Slubenyák.

6. Svadronyos-kapitány: Ritter von Regru-
tenfresser.

7. Czukk commendáns: hadnagy Nyakiglab.

Káplár Csutak: Jól van! Hát a czuk-káplá-
rodát hogy hívják?

Valentin Virág: Káplár Csutak.

Káplár Csutak: (Előírás szerint jól képen
törtüli Valentin Virágot.) Káplár Ur! azt a tejeles
száju csillagát a nagy apádnak!

T a l á n y.

Ki az ország legnevezetesebb képmutatója?
A képzőművészeti társulat elnöke: Ipolyi.

ÁCSÉR PISTA BÁCSI tapasztalatai.

»Az se bolond história öcsém, mikor a Lenczi sógor feje felett löttem le a sneffet. Mert olyan vadász a Lenczi sógor, hogy alszik az állásban. Csak akkor vette észre, hogy sneff jár körültre, mikor a lelőtt madár az orrára esett.«

Egyik hallgató. No, no, Pista bácsi, vadász ember mondja, bolond ember hiszi. Már hogyné vette volna észre a Lenczi sógor a sneff közeledését, hiszen tudja Pista bácsi, hogy az a madár mikor jön, mindig jelt ad.

»Persze hogy ad, még pedig csönget, csak hogy tudod édes öcsém, ennek el volt szakadva a telegráf-drótja.«

SZERKESZTŐI SUBROSA.

W—ss S—a. (Eger.) Sz. E. »Három szatira« című füzetéből már nincs egy példány sem. A füzet csak magánosoktól volna megszerezhető. — X—Y. (Iplysgh.) Hasonlókat máskor is szívesen veszünk. — D—i J—s. (Dbrczn.) Intézkedtünk. — Smtvő. A küldött adomákból egyet-kettőt használni fogunk. — X. Y. Z. M. G. Ne bántsuk. Majd talán máskor. — Sz—ó K—n. (Bttka.) Megérkezett a levél? — K—y M—r. (M. Sztg.) Milyen szorgalom! Köszönjük ezt is. Szíves üdvözlét! — „Bánatos dalok“, „Nagyra-vágyás“ stb. Talán később. — V—gh A—r. Hosszulére van eresztve; a tárgy különben sem alkalmas a megverselésre. — Lehel. Mind régi. — A—th J—f. (Bpst.) Csak folytassa tovább is ott, a hova eddig dolgozott. Ilyeneket nem irigylünk meg egyik kollegánktól sem. — H—r L—ó. (Szrncs.) Ejnye, ejnye! És ön poéta akar lenni. De igaz van önnök. Hiszen ma oly bitang már ez a név. Aztán igen alaposan védi is ön a »költő« névhez való jogát: ha ez ez költő, mért ne tartaná magát ön is annak? És — ebben is teljes igaza van, s a logikája után még azt sem lehet rá mondani, hogy talán még nagyon fiatalka. — V—s I—r. (Szd.) De csak tessék folytatni. Hanem mellesleg mondva: a tintába is becsapott ott az árvíz? Minden betűt újra kellett utána festegetni. — V—ny Cz—na. (Bpst.) Már megint. Aztán nem tud ennél az egynél többet? **Több kéziratról** jövőre.

HIRDETÉSEK.

Nyujtsuk a szerencsének jobbunkat! 400,000 R. márka

főnyereményt ígér kedvező esetben a legújabb nagy pénz-sorsajáték, mely a magas kormány által jóváhagyott és biztosított.

Eme újabb játék-tervezet előnyös berendezése abban áll, hogy rövid pár hó lefolyása alatt 7 sorsolásban 45,200 nyereménynek kell bizonytorténni, ezek között vannak főnyeremények esetleges 400,000 r. márka illetőleg

1 nyeremény	250.000	1 nyerem	12.000
1	150.000	24	10.000
1	100.000	4	5.000
1	60.000	2	8.000
1	50.000	68	3.000
2	40.000	214	2.000
2	30.000	531	1.000
5	25.000	673	500
2	20.000	950	300
12	15.000	25.150	138
		stb.	stb.

A nyereményhúzások tervszerűen hivatalosan meg vannak állapítva.

Eme nagy s az állam által biztosított pénz-sorsajáték legközelebbi nyereményhúzásaira

1 egész eredeti sorsjegy ára csak 6 márka vagy 3 1/2 o. é. frt b.l.
1 fél » » » » 3 » » 1 3/4 » » » »
1 negyed » » » » 1 1/2 » » — 90 kr »

Mindennemű megbízások, a pénz beküldése postautóni fizetés vagy az összeg utánvétele mellett a leglekiismeretesebben teljesítenek, mindenki az állam czimerével ellátott eredeti sorsjegyet tőlünk saját kezébe kapja.

A megrendelésekhez a szükséges hivatalos tervezetek ingyen mellékeltenek, s minden húzás után érdekelt feleinknek felhívás nélkül megküldjük a hivatalos huzási lajstromot. 217

A kifizetések mindig pontosan s az állam jóálláma mellett történnek, s egyenes beküldés vagy az érdekelt kívánatára összeköttetésekknél fogva Osztrák-Magyarországban minden nagyobb pénzpiacszán teljesíthetetik.

Csoportozatunk mindig a szerencse kegyeltje volt s érdekelt feleinknek gyakran a legnagyobb nyereményeket fizettük ki többek között 250,000, 225,000, 150 ezer, 80,000, 60,000, 40,000 stb. márkásokat.

Egy ily a legsolidabb alapokra fektetett vállalatnál előreláthatólag mindenütt a legelőnkebb részvétre lehet bizony számítani, s ez oknál fogva kérnök hogy minden megbízásoknak eleget tehetni képesek lehessünk, hozzánk a megrendeléseket minél előbb, mindenestire pedig folyó évi május 15-ig beküldeni.

Kaufmann és Simon bank- és váltóüzlete Hamburgban.

Mindennemű államkötvények, vasuti részvények és hitelesorsjegyek bevásárlása és eladása.

U. I. Ezennel köszönetünk nyilvánítnak, a régebbi idők óta megajándékozott bizalomért, s midőn eme újabb sorsjáték kezdetével a részvétre felhívók, ezáltal is igyekezni fogunk, állandó, pontos és lelkismeretes kiszolgáltatás által, igen tisztelt érdekelt feleink teljes megelégedését klrdemelhetni. A fentebbiek.

Laptulajdonos:

JÓKAI MÓR.

Felelős szerkesztő:

SZABÓ ENDRE.

Rajzolja:

JANKÓ.

Budapest, 1880.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.
(Athenaeum-épület.)

ORVOSI BIZONYLATOK

A LUHI „MARGIT“ gyógyforrásról.

Előnyös tulajdonsága valamennyi szikéleges vizek között, — vegyi alkotásának szerencsés összetétele, — kevés szabad szénsav, de gazdag, félig kötött szénsav tartalma.

Dr. Korányi Frigyes egyetemi tanár és kir. tanácsos. Jó hatásának találtam a légutak és gyomornyákhártyáinak hurutos bántalmainál. A Seltersi-, Radein-, Vichy-, stb. vizektől különbözik, csekélyebb szabadszénsav tartalmánál fogva, s azért vérzések lehetőségénél, vagy a hol a vérkeringési szervek izgatásától kell tartani, a szénsavanyus dušabb vizek fölött előnnyel bír.

Dr. Gebhardt Lajos egyetemi tanár. Rókus-kórház igazgatója. Kiválóan jó hatásának bizonyult a légző-, emésztő- és vizeledszervek hurutos bántalmainál oly annyira, hogy jelenleg rokonalkatu más ásványviz kórházunkban alig rendeltetik, — csekély szabad szénsav tartalmánál fogva, oly esetekben is sikeresen alkalmazzuk, a melyekben a Seltersi-Giesshübl-, Gleichenbergi vizeknek használata határozottan káros volna.

Dr. Navratil Imre egyetemi tanár. Torok-, gége-, légesd- és hörgbetegségben igen jó kiváló hatást pedig akkor gyakorolt, ha az említett szervek bántalmával rokon természetű gyomorbad volt jelen.

Dr. Poór Imre egyetemi tanár. Gége-, tüdök-, gyomor-, vízholdyag idülturuttját, szintugy osztlatja, mint a Seltersi, Gleichenbergi, Giesshübl. Előnye, hogy a betegek élvezettel iszzák, s hogy sem bevéve, sem belélegzve, a fejben vagy tüdőben nem okoz semmi vértorlodást.

Dr. Kétly Károly egyetemi tanár. Légző, emésztő-szervek hurutos bántalmainál jó eredménnyel alkalmaztam. Seltersi-, Gleichenbergi-, Giesshübl vizek fölött kisebb szénsav tartalmánál fogva előnnyel bír.

Dr. Barbás József Rókus-kórházi főorvos. Légesd-, emésztő- és vizeledszervek hurutos bántalmainál bátran versenyez a külföldi szikéleges ásványvizekkel.

Dr. Bamberger Henrik egyetemi tanár, udvari tanácsos. Légző-, emésztőszervek idült uruttjainál tapasztalt eredmény bizonyítja, hogy gyógyhatásban teljesen azonos a Seltersi-, Giesshübl- és Vichy vizekkel.

Dr. Duschek András egyetemi tanár, udvari tanácsos. Összetétele és kellemes ízénél fogva ajánló a légző és emésztő-szervek korállapotainál.

Hamisítások és szándékos félrevezetések elkerülése tekintetéből kérjük a tekintetes orvosi kart, ugy a t. cz. közönséget, hogy az eddig használt »Luhil« név mellözésével ezentul csak a „Margit gyógyforrás“ elnevezést használják.

Borral használva a legegészségesebb és legkellemesebb ital.

A forrás-felügyelőség.

Kizárólagos főraktár

ÉDES KUTY L.

magyar kir. udvari ásványviz szállitónál

Európai gyógyfürdők és ásványviz-források vezérügnöke

Budapesten, Erzsébet-tér 7. szám.

Természetes ásványvizek és forrástermények telepe.

FŐRAKTÁRA:

Adelheit, Bártfa, Bikszád, Billin, Borszék, budai keserüviz-források, Buziás, Carlsbad, Cigelka, Csiz, Franczensbad, Elópatak, Ems, Friedrichshall, Füred, Giesshübl, Gleichenberg, Hall, Igmánd, Johannisbrunn, Ivanda, Kissing, Klausen, Koritnica, Lippik, Lublo (Luni) Margitforrás, Lunácsovitz, Marienbad, Német-Keresztur, Olenyova, Parád, Prebla, Pülna, Pyrmont, Radein, Rohitsch, Saidschitz, Schwalbach, Selters, Spa, Suliguli Szántó, Szliács, Szolva, Szulin, Tarasp, Vichy és Wildungeni forrásoknak.

Ezen régi czég, valamint az orvos urak, ugy a t. cz. közönség bizalmát birván, gyors fogyasztásnak örvend, minek folytán azon helyzetben van, hogy mindenkor friss törtésü vizekkel szolgálhat.

Az ásványvizek valódísága és frissesége tekintetében, a készletek a városi főorvos ellenözése alá vannak helyezve. — Arjegyzékkel kívánatra ingyen szolgálunk.

Ásványviz-ivó hely.

A közelfekvő kellemes sétálóhely és üzletben tett készület nagy alkalmat nyujtand az ásványviz gyógyhasználatára. — Marienbadi, (Luhil)-Margit-forrás, seltersi, koritniczai, budai keserüvizzel és carlsbadival (ez utóbbi melegítve) pohárszámra is szolgálunk.